

fabulin per a no pagar els repartiments, i és natural que qui no vol pagar, no cobri, com a resultat de que qui no cobra no pot pagar.

I del senyor Camillo no en fem comentaris perquè encare que sigui un senyor respectable, diu molt poc en favor seu el fet de que el senyor Barangé el fassi servir de juguina com ho prova el que es doni la casualitat de que la làmina que utilitza per a requerir a l'ajuntament, sigui una de les que en Barangé va utilitzar per a idèntic fi, l'any 1917. poc abans de d'ésser nomenat alcalde de R. O.; i poca raó devia tenir, quan desistí de la demanda tot i tocant-li pagar els gastos. Clar que això anava unit amb el poder prendre possessió de l'alcaldia l'últim alcalde de R. O., però gràcies a la valenta i digna actitud de l'actual alcalde, nostre estimat amic en Joan Montañà, el tret va sortir-li per la culata, apesar de tots els pesars.

Si «La Veu del Vallès» vol parlar de comptes i administracions municipals, tingui la seguretat de que no fugirem d'estudi; estem disposats a parlar-ne a cada moment i tenim la seguretat de que podrem demostrar, com sempre públicament hem afirmat, que l'administració dels amics del que, en altra època, el senyor Serra qualificà d'home funest, i que d'aquesta poc envejable categoria, avui els *lligeros* han elevat a son jefe suprem del districte, ha sigut immoral en grau superlatiu.

I demostrarem amb la força incontrastable dels números, que la «Coalició Lliberal» ha administrat amb honradesa i amb un no despreciable profit econòmic per a Granollers, ja que amb molt migrats medis, degut a la implantació de la substitució dels consums, amb tots els inconvenients que en sí porta una modalitat desconeguda i tant nova en els anals administratius dels municipis espanyols, s'ha reduït el deute, s'han creat i sostingut noves institucions i s'han fet algunes obres i millores que si en el llarg transcurs de temps que han governat els cacics s'haguessin anat fent, avui veuríem convertida la nostra vila en un jardinet que seria motiu de glòria per a tots els bons patriotes.

I no s'ens digui, are, com quan parlarem de lo de la llarga llista de denúncies judicials que els cacics i la Lliga presentaren contra amics nostres, que això es parlar del *Moro Muza*; puix aquest argument serà molt bo per a fugir d'estudi, però els pobles, tenen consciència del què els convé i no es deixen convèncer, si a les acusacions s'els dona la callada per resposta.

Les coses clares

Insistim en que ni en Jordana, ni ningú de Montornès pot afirmar amb certesa que el nostre amic, el diputat provincial senyor Torras, fes, a propòsit de la construcció del pont sobre el Mogent, les manifestacions que se li atribueixen, amb notòria mala fè, des de les columnes de «La Veu del Vallès».

Es veu que el què còu a certs senyors, és que no puguin enlluernar amb promeses que sols tenen presents a l'hora de captar vots.

Ben sabuda es nostra situació política en aquest poble; però, com que, sigui així o no ho sigui, pertany al nostre districte, tenim el dret i l'obligació d'afavorir-lo en tot quant sigui aconseguir obres o millores, i molt més quant siguin aquestes d'una necessitat tant apremiant com la de que es tracta. Davant de l'interès d'un poble, ningú ens farà canviar

de camí, i continuarem aportant el nostre modest apoi per a que pugui ésser un fet, com més aviat millor, la construcció del pont; i procurarem que no passi com amb certes carreteres, promeses a aquest districte, que han esdevingut cèlebres per haver-hi estat quatre i cinc vegades els enginyers amb banderetes i banderoles, fent el trist ofici de pescadors en sec.

DE LA COMARCA

MOLLET

Otra vez las aceras de la calle de Berenguer de esta población servirán de cebo para las elecciones del día primero de junio.

Si los molletenses fuesen cándidos, como seguramente los concibe *l'Oncle de Cardedeu*, no estaría mal la idea de que el mismo cebo sirviera para todas las elecciones; pero lo que sucederá, desgraciadamente para el señor Lligé, es que los electores de Mollet le harán demostración de que tienen dignidad y que saben cumplir con sus deberes cívicos.

No hay duda de que el señor Moretó volverá a recabar del candidato que le parezca más ductil, de entre los que se presenten, algún ofrecimiento que le sirva para hacer seguir a sus compañeros por el camino que le convenga, aplicando aquella *honrada* doctrina de que debe apoyarse al candidato que más ofrezca (aunque no cumpla, puede ahora añadir), prescindiendo de las convicciones políticas de cada cual, pues que todo esto son teorías rancias que pugnan con los sistemas modernos.

Nos parece que esta vez el señor Moretó tendrá que cambiar de procedimientos, pues que los hasta ahora empleados servirían únicamente para hacer reír.

— Sabeu els mitjans de que pensa valer se el senyor Moretó per a guanyar les eleccions municipals vinentes? Aquells que fa anys tenim desterrats per complet en aquest poble: incloïnt a les llistes 125 electors sense dret i excloïnt-ne a 35 que no han perdut el vot en el nostre cens electoral.

Això sí que és procedir amb justícia i raó. El fet té prou importància per a parlar-ne amb l'extensió deguda en lloc procedent, com així es farà.

En les eleccions municipals de 1915, el procediment del garrot i el revòlver maneats amb l'objecte de privar de votar als electors que no els eren favorables, els donà resultat, podent entrar a l'Ajuntament en virtut d'aquella brutalitat. Are, com ja no creuen en la eficàcia de aquell procediment, recorren a altre, tant o més brut i sempre més baix i covard, arreglant unes llistes que els permeti donar vot a tots els esclaus de certa colònia, i en privi als homes lliures de Mollet.

Als esclaus s'els dirigeix fàcilment; als homes lliures, per a dirigir-los, primerament cal convence'ls, i això és el què no saben ni poden fer en Moretó i companyia. Per aquesta raó han de valer-se de mitjans reprovables i perillosos.

Afortunadament s'els coneix el seu modo de procedir i no es bada.

— Senyor Lligé: a Parets, l'any passat, tenien necessitat d'una Cooperativa; a Montmeló, d'una casa Comunal; aquí, a Mollet, d'unes aceres, que en Moretó impedí que es construïssin fa cinc anys i are necessita que les pa-

El mejor jabón

MARCA

EL 050

De venta en todas partes

gui algún candidato per treure's el compromís d'obligar als veïns del carrer de Berenguer a que paguin la part que'ls hi correspongui.

Per a assegurar-se els vots en les vinentes eleccions, no sab amb quins oferiments haurà de complaure als seus electors de dits pobles? Doncs prepari's a escoltar les següents demandes: a Parets necessiten una estació radiotelegràfica i a Montmeló un ferrocarril de cremallera. Aquí, a Mollet, se li demanarà una tirallonga de coses: l'arranjament del camí que condueix a la farinera del senyor Moretó, per què a l'hivern, pel seu mal estat, els pagesos no poden portar grà a moldre a dita farinera; presió per a processar a tot individu que no es doblegui fàcilment; una plaça de canonge; pagament d'una claveguera que condueixi a la mar les aigües infectes de certa colònia, a fi de no haver de sofrir, per mai més, les impertinències dels ciutadans de Barcelona, amb el pretext de que els hi contaminen les aigües de Moncada; etc., etc. I que mori qui es preocupi de la salut pública!...

Si no sab el què són una colla de gent enlleminada a demanar, ja ho sabrà dintre breus dies. Afortunadament vostè ja sab seguir la dita *el prometre no fa pobre*. Aquest sistema podrà seguir-lo, si solament fa els tractes electorals en una saleta amb algún secretari, alcalde o caciquet, puix que si ho intentava fer en altra forma en sofriria detriment la seva popular elegància, apart de l'eloqüència que —pobretal — quedaria molt mal parada.

— Segons s'ha dit, els amics del senyor Lligé fan córrer la notícia de que en Frederic Ros, ha sol·licitat una entrevista a dit ex diputat per a demanar-li perdó i no sabem quantes coses més.

Quins tal cosa diuen estàn molt mal enterats; i en prova d'això, que en el número vinent explicarem ben detalladament les gestions fetes aprop del senyor Ros per a *celebrar una certa entrevista* per a arreglar lo de Mollet.

Una entrevista, i en vigílies d'eleccions?... *Malo, malo.*

CANOVELLAS

Un senyor Jordana, en un *suelto* molt poca-solta, publicat a «La Veu del Vallès», malparla de Bigas i Canovellas per a sortir a la defensa del seu «socias» de Montornès.

En el nostre poble, senyor Jordana, ja no n'hi han d'estaquirots; han confós les èpoques. No fa gaires anys, quan els cacics de vostra colla robaven, falsificaven i estafaven, pot-ser sí que haurieu encertat el qualificatiu; però tot té d'acabar-se, un dia o altre: fins el vostre imperi en el districte.

Si us còu que el senyor Torras cuidi assumptes del vostre poble, nosaltres restem